

Az igazságosság gondolata átível az egész világon: vallások alapulnak rá, államrendszerekbe vetett bizalom építőköve, emberi kapcsolataink alapfeltétele. Dolgozatomban az igazságosság fogalmát az igazságszolgáltatás egyik alkotóelemeként tárgyalom, s jogelméleti perspektívából értekezem a mesterséges intelligencia döntéshozatalának terrénumán kialakult kérdésekről. Az MI napjaink egyik legújabb vívmánya, melynek használata kezd begyűrűzni az élet olyan területére, amit eddig csak az emberi feladatvégzés uralt. Nem kivétel ez alól a jogász hivatás sem. A paragrafusok helyzetekre illesztése elvégezhető egy gépi tanuló szoftver által, azonban, hogy mit kezdhet egy gép az emberi igazságosság érvényre juttatásával, kevésbé kutatott terület. Témaválasztásom célja az igazságosság fogalmának lebontása olyan elemekre, melyeket a technológia dekódolhat és az esetleges döntéshozatal során sikeresen feldolgozhat, így döntése a társadalom igazságérzetének is megfelelhet. Átfogó képet kívánok adni a technológia jogalkalmazásban hasznosítható segítő szerepéről, kitérve mind a nemzetközi, mind a hazai fejlődés lépéseire. Ezt követően a bírói döntéshozatal skálájának felépítését kísérem meg, mely a magányos bírói döntéshozataltól kezdődő fokozatokat mutatja be egészen a robot bíró gondolatáig. A dolgozat központi részének szánom az igazságosság fogalmi alkotóelemeinek kibontását és az MI-döntéshozatal szempontjából kívánok értekezni az egyes elemek algoritmizálhatóságáról. Végezetül pedig az MI igazságszolgáltatásban megjelenő gyakorlatát kívánom bemutatni a nemzetközi környezetben. Hipotézisem, hogy a mesterséges intelligencia nagyszerű asszisztensként lehet a bírók segítségére a különböző területeken, azonban a teljes helyettesítés gondolata még messze jár a megvalósíthatóságtól, ennek oka a gépben rejlő emberi tulajdonságok hiánya. Dolgozatom végére értelmet nyer világunk és társadalmi kapcsolataink komplexitása, melynek zajában az emberek igazságát csak az emberek hallhatják.